

на турска служба или търговци подъ покровителството на чуждитъ консули, е инакъ просто нетърпима, че българинътъ, най вече по селата, е просто робъ на турчина, па и прѣдметъ на прѣзрѣние отъ него, че българскиятъ народъ заслужва по своитѣ неописуеми теглила съчувствието на всѣки цивилизуванъ човѣкъ въ Европа, че той се уповава на християнска Европа, за да бѣде избавенъ отъ турското политическо иго.

Въ всѣки случай писмото съ непрочетливия подписъ бѣше едно изключение. Симпатичнитѣ, насърчителнитѣ и утѣшителнитѣ писма, телеграми и посѣщения не прѣставаха. Безъ да обръщаме въ тия минути внимание на висшата английска политика, ние бѣхме дълбоко трогнати отъ тия съчувствени изявления. Въ благодарността си ние рѣшихме да отправимъ чрѣзъ печата едно благодарително писмо къмъ английската публика. И още сжщия день азъ седнахъ та съчинихъ това писмо. За да не се повръщамъ къмъ това писмо, както и къмъ писмото до кралицата, азъ ги помѣстямъ и тѣхъ тука, при всичко че тѣ се обнародваха въ вѣстницитѣ, както и помѣстениятъ по-горѣ мемоаръ, малко подиръ датата, въ която се намирамъ тука.

VI.

Писмо до английската кралица и благодарителенъ адресъ до английския народъ.

*До Нейно Кралевско Величество Английската
Кралица Виктория.*

„Госпожо!

„Опълномощени отъ българския народъ, на когото „злощастията станаха извѣстни по цѣлия свѣтъ, ние „имаме честь да прѣдставимъ на Ваше Величество единъ